

Intervenció del MHP posterior a la Conferència de Presidents

Palau de Pedralbes, Barcelona, 6 de juny de 2025

Molt bona tarda i gràcies per assistir a aquest contacte informatiu que faig amb posterioritat a la celebració de la 28a Conferència de Presidents Autònoms que s'acaba de celebrar aquí al Palau de Pedralbes, a Barcelona, a Catalunya.

És la primera vegada que se celebra una conferència de presidents autonòmics a Catalunya i a Barcelona i he tingut ocasió d'agrair-li al president del Govern espanyol que acceptés l'oferiment que vaig fer a la darrera, com vostès saben, a Santander, l'oferiment que vaig fer d'aquesta celebració a Catalunya, a Barcelona, doncs agrair-li que finalment s'hagi pogut celebrar i que sigui la primera de les 28 conferències de presidents autonòmics, des que l'octubre del 2004 el president Zapatero va impulsar la creació d'aquest òrgan, d'aquest fòrum, doncs la primera que hagi pogut ser celebrada amb les llengües oficials d'Espanya, que són el castellà, el català, el gallec i l'eusquera, llengua que naturalment he fet servir durant les meves intervencions.

En aquest sentit, agrair l'actitud que han tingut els presidents i presidentes de comunitats autònomes, una actitud de forma gairebé majoritària, molt respectuosa amb aquest fet, en referència a l'ús de les llengües oficials que he subratllat a la meua intervenció, que són patrimoni de tots, ens pertanyen a tots, una riquesa col·lectiva, i que uneixen i enforteixen a Espanya.

El català, llengua romànica, com el gallec i el castellà, és una invitació per parlar, per dialogar, per entendre'ns, és una invitació a llengua catalana per ser apresada, per dibuixar, per entendre'ns. És una invitació a la llengua catalana per ser apresada, per ser escoltada, per ser divulgada, per ser gaudida com a llengua.

Existeix un patrimoni comú que ens uneix i que ens enforteix. I no és una llengua per dir la primera frase, bon dia, com estan? I per dir la última frase, gràcies a tothom, és una llengua per expressar-se amb plenitud com he fet durant el transcurs de la conferència. Hi ha hagut propostes en aquesta conferència per part del Govern d'Espanya, per part del Govern del País Basc i per part del Govern de Canàries, també per part de comunitats autònomes del Partit Popular, nosaltres havíem, ja a les reunions preparatòries, insistit molt en la qüestió de l'habitatge, que ha quedat recollida en la proposta que ha fet el Govern d'Espanya.

He organitzat la meua intervenció i el meu enfoc d'aquesta conferència arrencant amb la constatació que estem vivint un moment de canvis històrics molt profunds, molt accelerats, massa accelerats potser, més en tot cas del que podia imaginar fa uns mesos, i de què Espanya i també Catalunya afrontem aquesta període de canvis profunds en un moment de generació de molta prosperitat, almenys de molta més que la que generen els nostres veïns. I he subratllat això com un fet positiu.

El que hem de fer és seguir generant prosperitat i treballar perquè aquesta prosperitat sigui compartida territorialment i socialment. Des d'aquest punt de vista, sobre la proposta que ha fet el Lehendakari en matèria d'energia, en matèria de descarbonització, una de les condicions necessàries per generar prosperitat, he manifestat el suport de Catalunya en el seu enfoc, en

enfortir la xarxa de transport i distribució energètica i d'algunes mesures que van en aquesta direcció. Aquí m'he permès de compartir amb els meus col·legues el decret legislatiu que hem aprovat, aquest darrer Consell Executiu, que va justament en aquesta línia. Hi ha hagut una apagada, s'ha resolt bé, refermar l'aposta per les energies renovables i prendre algunes mesures que vostès coneixen ja en matèria d'emmagatzemat d'energia que afavoreixen, amb aquesta intenció ho hem fet, la xarxa de distribució elèctrica.

En matèria de compartir la prosperitat que s'està generant, he volgut reconèixer que durant els 7 anys de presidència del president Sánchez, s'ha avançat molt. No he fet un catàleg exhaustiu, però vostès ho tenen al cap, salari mínim interprofessional, revaloració de les pensions, ingrés mínim vital, però he dit que ara compartir la prosperitat vol dir polítiques d'habitatge. I en aquest sentit he agraït la proposta que ha fet el Govern d'Espanya d'un acord en matèria d'habitatge amb horitzó 2030, oferint recursos, demanant i oferint mecanismes de transparència, i lluitant contra l'especulació, és a dir, contra la concepció que l'habitatge és un bé de mercat i no un dret.

En aquest sentit, he compartit que Catalunya té el pla més ambiciós en matèria d'habitatge, 50.000 habitatges d'aquí a l'any 2030, que ja hi destinem 4.400 milions d'euros, i he acceptat, i he donat suport a la proposta del Govern d'Espanya de cofinançar part d'aquestes polítiques d'habitatge, cosa que ens vindrà molt bé, no per fer menys sinó per fer més, que tots els habitatges de protecció que es construeixin amb diners públics, és a dir, amb impostos dels ciutadans, tindran un caràcter indefinit de públics, per tant no podran ser venuts a la comunitat privada, aquest punt ja el complim, i també he dit que tenim una xarxa, un mecanisme de transparència amb dades de l'Incasòl per avaluar com van les polítiques i que estarem encantats en compartir-la i construir tots plegats un mecanisme d'informació transparent i amb dades oficials a nivell de tot el territori d'Espanya.

He compartit també les dades que hem conegut avui mateix, dades oficials de l'Institut Català de la Sòl fent una valoració positiva d'aquest primer any de publicació de la llei d'habitatge, amb una reducció del 4,7% del preu de lloguer a Catalunya, d'un 8,9% del preu de lloguer a Barcelona i d'un augment d'una mica més d'11.000 del parc d'habitatges de lloguer a Catalunya. He manifestat de forma clara als meus col·legues, d'altres tenen opinions diferents, en què en matèria d'habitatge s'ha d'intervenir el mercat. He fet servir aquestes paraules, que no és la primera vegada que les faig servir, intervenir el mercat. Per això apliquem la llei d'habitatge i per això hem pres mesures per poder garantir que l'habitatge és un dret i no un negoci.

He donat també suport a la proposta que ha fet el president del Govern d'Espanya en matèria de formació professional i d'universitats, oferint recursos, demanant garanties perquè tinguin uns mínims estàndards de qualitat garantits, em sembla imprescindible, i també vull dir-vos que he posat en valor tota la tasca que en matèria educativa fan les escoles d'iniciativa social a Catalunya, de llarguíssima tradició. Probablement, sense massa punt de comparació amb altres territoris d'Espanya, també he volgut posar-ho en coneixement com un exemple que, des d'un àmbit no estrictament públic, es pot fer una tasca educativa i d'ensenyament d'una molt alta qualitat.

Finalment, m'he referit també en l'àmbit de compartir aquesta prosperitat amb aquells que més probablement ho necessiten i que venen aquí a generar-ne, que són els immigrants. Un cop més per solidaritzar-me amb la situació que ha explicat una altra vegada el president i col·lega Fernando Clavijo, president de les Canàries, i que ha fet una proposta en matèria

d'immigració, com ja vaig fer en nom de Catalunya a la darrera conferència de presidents que es va celebrar a Cantàbria. I, en fi, també d'una forma molt sincera, he dit que aquí és on es demostra la solidaritat de país i el sentit d'estat.

He fet una reflexió final que també voldria compartir amb totes i tots vostès. En el sentit de les 28 conferències de presidents que hem celebrat, amb la d'avui, si no m'equivoco 23 han estat convocades i presidides pel president Sánchez, crec que és una mostra inequívoca del compromís amb aquest fòrum, amb aquest òrgan, amb aquest àmbit institucional. Jo he assistit a dues com a president de Catalunya i a 17 com a ministre del Govern d'Espanya, per tant, no és la meua primera vegada, no debuto en aquesta qüestió, i crec que fer-ho des de la doble perspectiva del Govern d'Espanya i del Govern de Catalunya m'ha portat a compartir la reflexió de que primer és important, són importants, són útils les conferències de presidents, i segon, serà el que decidim tots que siguin. Un òrgan per només reivindicar i queixar-nos i demanar, o un espai d'acció, no individual, col·lectiva, per a compartir els problemes, a compartir diagnòstics i a buscar línies d'acció comunes.

En aquest sentit, jo m'he compromès a treballar en la segona direcció, que és la que crec que és interessant i que és positiva per a la ciutadania, no només per el què es trasllada a la ciutadania d'unes institucions que tenen la capacitat de seure, de compartir educadament, amb plantejaments a vegades diferents, però en tot cas de seure, de compartir, d'enraonar educadament, respectuosament, i de sortir almenys amb una proposta del Govern d'Espanya. Amb dues propostes importants, sobretot en matèria d'habitatge i en matèria de formació professional, perquè és una valoració positiva i vull dir un cop més que Catalunya és un espai de diàleg, és un espai de lleialtat, és un espai d'institucionalitzat i d'estabilitat.

He agraït i he demanat també al president del Govern d'Espanya que mantingui la seva acció de govern, malgrat les dificultats que hi puguin haver-hi, i que contribueixi a estabilitzat. Perquè també això, el funcionament de les institucions, els espais d'estabilitat, són un element important a l'hora de generar prosperitat, que insisteixo, des del meu punt de vista és clau per afrontar aquests canvis que s'estan produint arreu del món.